

Starý řadový domek lze proměnit v moderní vilu

Cílem rekonstrukce řadového domu bylo zpřehlednit dispoziční řešení, vnést do prostoru více denního světla, propojit interiér s exteriérem. Projektant ponechal pouze obvodové a nosné zdi. Nově vznikla zimní zahrada, křbová stěna, spirálovité schodiště.

Pohled na jižní část domu od zahrady k domu. V přízemí je obývací pokoj se zimní zahradou, jídelna a kuchyň, která je opticky oddělená dodatečně přistavěnou křbovou stěnou.

FOTO: archiv firmy Ai-design

Rodinný domek nabízí spoustu výhod: každý člen může mít své soukromí, máme kam uložit sezónní věci, sportovní potřeby, parkujeme v garáži a odpočíváme na zahrádce v zeleni.

Ve chvíli, kdy se rozhodneme pro domek, máme dvě možnosti: buď postavit nový, nebo koupit starší a rekonstruovat podle našich představ. Starší zástavby mají jednu výhodu: okolí je zabydlené, v zeleni, s výbornou sociální vybaveností, vše již funguje. Obvykle jsme i blíže centru, MHD, sportovní i kulturní vyžití je na dosah.

Pohled na původní řadový dům ze 70. let před rekonstrukcí.

FOTO: archiv firmy Ai-design

Novostavba často vyroste v okrajových částech měst, kde bývalo pole a majitelé ještě několik let bojují s nesprávnou cestou, která jen vzdáleně připomíná příjezdovou silnici. Pěší vzdálenost je nemožná, takže rodina s malými dětmi se bez dvou aut zkrátka neobejde. Více světla a volnosti

Navštívili jsme na Malém Břevnově v Praze řadový domek ze 70. let, který se novopečená majitelka rozhodla kompletně zrekonstruovat. Jejím přáním bylo mít otevřený prostor, dostatek světla, volné propojení interiéru s exteriérem (zahrada s terasou). Dům měl tzv. dýchat, působit vzdušně, volně.

Na zahradě je velká terasa s hloubkou až 6 m a místem pro odpočinek i zahradní party s přáteli. Prosklený díl zimní zahrady lze jednoduše odsunout do stran a vstoupit rovnou z jídelny na terasu.

FOTO: archiv firmy Ai-design

Paní domu preferovala čistý jednoduchý styl, ale zároveň si nepřála chladnou odosobněnou modernu s ryze technickými materiály. Nelehkého zadání se ujal architekt Petr Vágner, který zpracoval atypický projekt, podle kterého se řadová vilka rekonstruovala. Vlastní přestavba trvala zhruba rok, výsledkem je velmi zdařilá stavba, která odpovídá modernímu bydlení 21. století.

Jednoduchost a vzdušnost: styl jídelny. Majitelka z ní má přímý výhled do exteriéru, takže může sledovat proměny zahrady v ročním období.

FOTO: archiv firmy Ai-design

Po rekonstrukci má domek dostatek světla a prostoru. Přistavěla se zimní zahrada, spojující obývací místnost s exteriérem. Na podlaze (v interiéru i venkovní terase) je položen bílý kámen vápenec.

FOTO: archiv firmy Ai-design

Zimní zahrada

Řadový domek prošel mnoha stavebními změnami. Za prvé se přistavěla zimní zahrada, která výrazně zvětšuje obytný prostor a zároveň vnáší do interiéru dostatek denního světla.

Jde o typový produkt, s poměrně velkými skleněnými tabulemi (na šířku až 3 metry), střední menší lze odsunout do stran (2 pevná skla, 1 posuvné) a volně vyjít na venkovní terasu. Sklo má v horní části drobný potisk s tečkami, které jemně rozptylují světlo, ale zároveň je přes něj dobře vidět. To má své výhody – paprsky nás přímo neoslňují, ale přitom si užíváme slunce.

Barevně je obývací pokoj laděn do neutrálních pískových odstínů s důrazem na červený prvek (moderní křeslo). Podlaha je z bílého vápence s krémovým kobercem. Atypicky je vyřešeno nepřímé osvětlení: architekt se z důvodu nízké světelné výšky rozhodl pro podvěšenou konstrukci se zabudovanými zářivkami, které vydávají do prostoru bílé teplé světlo.

FOTO: archiv firmy Ai-design

V interiéru je i přes dostatek prosklení po celý rok dobré klima: na jižní straně domu jsou usazeny venkovní rolety, které se uplatní v létě. V zimě je zase v zimní zahradě příjemně teplo díky podlahovému topení a konvektorům, které je zabudováno v podlaze po celé délce skleněných tabulí.

Krbová stěna mezi dvěma prostory

Z obývacího pokoje a jídelny lze přímo vstoupit na terasu a posnídat za hezkého počasí s šálkem kávy v zeleni. Plynulé a logické propojení domu se zahradou podporuje bílý vápenec, který je položen na podlaze v celém spodním patře i na terase. Majitelka si přála prostornou venkovní část, aby přes léto mohla zvát návštěvy na grilování a letní party. Terasa se tedy protáhla až na hloubku 6 metrů, případné nerovnosti terénu se vyrovnaly schody, po nichž se dostane do další části zahrady.

Velkorysý prostor v přízemí vznikl částečně z původní garáže, v níž je nyní kuchyň. Kuchyňská sestava je vyrobená na zakázku z lakované MDF desky ve vysokém lesku.

FOTO: archiv firmy Ai-design

V přízemí řadovky se nachází, kromě sociálního zázemí, technické místnosti a šatny, samozřejmě kuchyň s jídelnou (původně tu byla garáž pro dvě auta, ale majitelka prostor věnovala na větší kuchyň, protože jí stačí místo pro jedno parkování).

Dispozici kuchyně vyřešil architekt šalamounsky. Kuchyň s jídelnou je sice v blízkém kontaktu s obývacím pokojem (odpovídá tedy trendu otevřeného prostoru), ale zároveň poskytuje dostatek soukromí. Mnozí totiž až v praxi zjistili, že pozorovat přímo ze sedačky papiňák není to pravé ořechové a je dobré, když na hospodyňku při vaření není ze všech stran vidět.

Výborným nápadem tedy byla stavba krbové stěny, která dva prostory (obývací a kulinářský) opticky odděluje, ale přitom se dá kolem ní ze dvou stran vejít do kuchyně. V krbové stěně je usazen krb s klasickou vložkou, kde se topí dřevem (z boku stěny je nika, do které se vyrovnávají polínka dřeva), vedle krbu je zavěšena televize (ze zadní části má stěna průduchy, aby se odvětrávala a nedrželo se tu teplo, což by mohlo poškodit techniku).

Dominantním prvkem domu je odlehčené zavěšené schodiště, které se pne mezi patry volně (při chůzi se lehce pohupuje). Nese ho subtilní nerezová konstrukce s táhly, ukotvenými na bočních stěnách.

FOTO: archiv firmy Ai-design

Kuchyň je vyrobená od truhláře na míru a plně využívá všechny niky k dokonalému zabudování dvířek do stejné roviny se stěnou. Majitelka si vybrala lakovanou MDF desku s vysokým leskem v kombinaci béžové a tmavé čokolády, protože má ráda neutrální barvy a přírodní odstíny. Tyto odstíny se ostatně prolínají celým domem. Jako akcent, který překvapí, je opakující se červená barva. Najdeme ji na vstupních dveřích, červené je spirálovité schodiště, designové křeslo v obývacím pokoji, čalounění na jídelních židlích.

Přízemí vévodí schody a osvětlení

Původní dvouramenné lomené schodiště architekt Petr Vágner vyboural a zvolil atypické spirálovité schody, které propojují všechna podlaží. Schodiště je maximálně vylehčené, jeho spirála se volně pne prostorem, aniž by se dotkla okolních zdí. Schody nese subtilní nerezová konstrukce se šesti táhly. Jednotlivé stupně jsou z dubového dřeva, které je natřeno na červeno (odstín se opakuje i na jiných prvcích v interiéru).

Pohled na vstup do domu. Zaujmu červené vchodové dveře, ze stran prosklené světlíky (tón červené se záměrně v domě opakuje: schodišťové nášlapy, křesla v obývacím pokoji a polstrování na jídelních židlích). Vlevo je garáž s parkováním pro jeden vůz.

FOTO: archiv firmy Ai-design

Přes den schodiště osvětluje denní světlo (do střechy je přímo nad schodiště vsazeno velké střešní okno), večer efektně svítí LED svítidla, která jsou přímo ve schodech po obvodu, zdůrazňující ladnou křivku schodiště. Na stěnách jsou speciální svítidla Occhio s leštěným páskem, do něhož lze vsadit barevné filtry (zde modré barvy), doplňující LED svítidlo na schodech.

Originální nepřímé osvětlení je i v obývacím pokoji nad sedačkou, kde architekt vyřešil nízkou světlou výšku pomocí tzv. podvěšené konstrukce, ve které svítí zářivky s teple bílým světlem.

Soukromí v prvním patře

V prvním patře se nachází ložnice, kde je světlo součástí zvýšeného sádrokartonového podhledu. Z ložnice se přímo vstupuje do koupelny, vedle je pracovna a velký pokoj pro hosty rovněž s vlastní koupelnou, nechybí dvě prostorné šatny. Původní zapuštěný balkon je přičleněn k místnosti (ta se zvětšila).

Požadavek maximálního propojení s exteriérem a dostatku světla zůstal zachován: ložnice, pokoj hostů i pracovna mají velká pásová okna, která propouštějí dostatek přirozeného světla.

Ložnice v horním patře. Zde je nepřímé osvětlení naopak vyřešeno zvýšeným sádrokartonovým podhledem se zapuštěnými bodovkami.

FOTO: archiv firmy Ai-design